

EVALUAREA CONDAMNAȚILOR ÎN SCOPUL PLANIFICĂRII PROGRESIVE A EXECUTĂRII PEDEPSEI PENALE PRIVATIVE DE LIBERTATE

Alexandr CRUDU,
doctorand

În prezentul articol s-a evidențiat caracterul important al primei faze execuțional-penale cum este evaluarea condamnaților în scopul planificării progresive a executării pedepsei penale privative de libertate. La fel, au fost analizate aspecte importante cu privire la instrumentele de evaluare disponibile pentru personalul de specialitate implicat în acest proces, precum și tipurile de rezultate care oferă aceste instrumente. De asemenea, în cadrul cercetării au fost analizate categoriile de riscuri și nevoi ale condamnaților, care sunt importante pentru planificarea corespunzătoare a executării pedepsei. În final, au fost formulate recomandări de modificare a procedurilor interne de evaluare a condamnaților în scopul îmbunătățirii acestui proces..

Cuvinte-cheie: penitenciare; sistemul progresiv; evaluare; nevoi; riscuri; instrumente de evaluare; mediu penitenciar; planul de intervenție; structura de evaluare.

Introducere. Etapa inițială de executare a pedepsei reprezintă probabil cea mai importantă și, în același timp, cea mai complicată etapă a procesului corecțional penal. În această etapă are loc procesul de evaluare și planificare inițială a executării pedepsei, care are drept scop identificarea factorilor de risc și nevoilor individuale ale condamnatului, identificare ce permite asigurarea planificării progresive a executării pedepsei, prin prisma scopului general de resocializare a condamnatului.

Conform Regulilor Penitenciare Europene, la plasarea în detenție, deținuții vor fi evaluați pentru a se stabili dacă reprezintă un risc pentru siguranța celorlalți deținuți, a personalului din penitenciare, a vizitatorilor sau chiar pentru ei înșiși

EVALUATION OF CONVICTS FOR PROGRESSIVE PLANNING OF THE EXECUTION OF THE CUSTODIAL SENTENCE

Alexandr CRUDU,
PhD student

This article highlighted the important nature of the first execution-criminal phase, such as the evaluation of convicts in order to progressively plan the execution of the custodial sentence. In addition, important aspects have been analyzed regarding the evaluation tools available for the specialized staff involved in this process, as well as the types of results that these tools offer. Also, during the research, the categories of risks and needs of the convicts were analyzed, which are important for the proper baking of the execution of the sentence. Finally, recommendations were made to amend the internal procedures for assessing convicts in order to improve this process.

Keywords: penitentiaries; the progressive system; evaluation; need; risks; evaluation tools; penitentiary environment; intervention plan; evaluation structure.

Introduction. The initial stage of execution of the sentence is probably the most important and, at the same time, the most complicated stage of the criminal correctional process. At this stage, takes place the process of evaluation and initial planning of the execution of the sentence, which aims to identify risk factors and individual needs of the convict, identification that ensures the progressive planning of the execution of the sentence, in view of the general purpose of resocialization of the convict.

According to the European Penitentiary Rules, when detained, detainees will be assessed to determine whether they pose a risk to the

[1, regula nr. 16, c) și 52]. Această cerință rezidă în necesitatea planificării corecte a modului și condițiilor de executare a pedepsei, precum și clasificării corespunzătoare a condamnaților pentru etapa inițială a fazei execuțional-penale.

Rezultate și discuții. Conform Recomandării CM/Rec (2010)1 a Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la Regulile de Probațiune ale Consiliului Europe, evaluare semnifică procesul de estimare a riscurilor, necesităților și a punctelor forte ale unui delincvent înainte de planificarea unei intervenții și/sau oferirea de consultanță autorităților judiciare sau altor autorități competente. De asemenea, evaluarea urmărește să *identifice cauzele comiterii infracțiunii și să stabilească dacă pot fi luate măsuri pentru a reduce probabilitatea de recidivă* [2, Anexa nr. 2].

Potrivit noțiunii date de Administrația Națională a Penitenciarelor, evaluarea condamnaților reprezintă un proces ce implică un scop și o serie de instrumente utilizate în examinarea și analiza (educativă, psihologică și socială) nevoilor și riscurilor pe care le prezintă condamnatul. Acest proces stă la baza oricărui demers de individualizare [3, pct. 2, sbp. 1)].

Evaluarea individuală a condamnatului are drept scop primordial stabilirea unor programe individuale de resocializare și planificarea progresivă a executării pedepsei. Acest proces se realizează în etapa inițială a fazei execuțional-penale, proces care trebuie să fie repetat pe parcursul întregii durate a pedepsei, în scopul ajustării și actualizării datelor obținute în cadrul evaluării.

Potrivit experților ONU, un sistem eficient de clasificare a deținuților se bazează în primul rând pe o evaluare a riscurilor și nevoilor individuale ale condamnatului, nu numai pentru a determina acomodarea și regimul adecvat de detenție, ci și pentru a identifica și aborda factorii legați de implicarea persoanei în infracțiune. Acest lucru permite dezvoltarea de planuri individuale de executare a pedepsei care plasează condamnatul în mediul cel mai puțin restrictiv și identifică intervențiile ce vizează necesitățile prioritare de reabilitare, cum ar fi sănătatea mentală și fizică. Potrivit practicii internaționale, această abordare s-a demonstrat a fi cea mai eficientă în partea ce ține de perspectivele de reabilitare și reintegrare socială, precum și pentru a reduce recidiva, în conformitate cu obiectivul stabilit în regula 4, paragraful 1, din Regulile Nel-

safety of other detainees, prison staff, visitors or even themselves [1, rule no. 16, c) and 52]. This requirement lies in the need to correctly plan the manner and conditions of execution of the sentence, as well as the appropriate classification of inmates for the initial stage of the enforcement phase.

Results and discussions. According to Recommendation CM / Rec (2010) 1 of the Committee of Ministers to Member States on the Probation Rules of the Council of Europe, evaluation means the process of estimating the risks, needs and strengths of an offender before planning an intervention and / or offering advice to judicial or other competent authorities. The assessment also aims to identify the causes of the crime and to determine whether measures can be taken to reduce the likelihood of recidivism [2, Annex no. 2].

According to the notion given by the National Administration of Penitentiaries, the evaluation of inmates is a process that involves a purpose and a series of tools used in examining and analyzing (educational, psychological and social) the needs and risks of the inmate. This process is the basis of any individualization process [3, point 2, subpoint. 1)].

The primary assessment of the inmate has as its primary purpose the establishment of individual resocialization programs and the progressive planning of the execution of the sentence. This process is performed in the initial stage of the enforcement phase, a process that must be repeated throughout the sentence, in order to adjust and update the data obtained during the evaluation.

According to UN experts, an effective system for classifying detainees is based primarily on an assessment of the inmate's individual risks and needs, not only to determine accommodation and the appropriate detention regime, but also to identify and address factors related to the involvement of detainees. This allows the development of individual sentencing plans that place the inmate in the least restrictive environment and identifies interventions that address priority rehabilitation needs, such as mental and physical health. According to international practice, this

son Mandela [4, pag. 7].

În opinia lui Austin J. și McGinnis K., *evaluarea riscurilor are drept scop aplicarea celor două tipuri de clasificare: externă și internă. La rândul său, procesul de clasificare externă implică două decizii: dacă trebuie plasat condamnatul în populația generală și, ulterior, la ce nivel de securitate (securitate minimă, medie sau maximă) ar trebui să fie repartizat condamnatul. Ambele decizii sunt esențiale pentru funcționarea sigură și eficientă a instituției de detenție. Clasificarea internă implică decizii de intrafacilitate cu privire la locul și cu cine va fi plasat condamnatul și programele, serviciile și sarcinile de muncă adecvate pentru acesta. Sistemele de clasificare internă sunt destinate să asigure faptul că deținuții care sunt expuși riscului sunt supravegheați diferit de ceilalți deținuți din populația generală. De asemenea, asigurarea unor facilități și a unui tratament adecvat la începutul detenției oferă condamnatului posibilitatea de a reveni în cele din urmă într-un mediu corecțional mai puțin restrictiv* [5, pag. X].

Instrumentele de evaluare a riscurilor și a nevoilor personale măsoară factorii de risc penal ai infractorilor și nevoile specifice care, dacă sunt abordate, vor reduce probabilitatea unei activități infracționale viitoare. Instrumentele de evaluare constau de obicei dintr-o serie de întrebări care ajută la ghidarea unui interviu cu un infractor pentru a colecta date privind comportamentele și atitudinile pe care cercetările le arată că sunt legate de riscul recidivei. Datele colectate în timpul interviului sunt de obicei completate cu informații dintr-o verificare a înregistrărilor oficiale, cum ar fi o verificare a cazierelor judiciare. La finalizarea procesului de evaluare, instrumentele de evaluare a nevoilor riscurilor de obicei plasează infractorul într-o categorie de risc („scăzut”, „moderat” sau „ridicat”) [6].

Există o mare varietate de instrumente de evaluare a riscurilor disponibile pentru diferite jurisdicții de a utiliza în practică. Totuși, acestea necesită niveluri de calificare foarte diferite. Formularele de evaluare a riscurilor mai tradiționale constau în general din cel mult 10-12 elemente și se bazează pe elemente de fapt care pot fi extrase din dosarele instanțelor sau dosarelor personale și necesită o interpretare minimă de către personalul instruit în utilizarea lor. Vârsta la prima arestare, vârsta actuală și numărul încălcărilor în perioade de probă anterioare din ultimii cinci ani intră în această categorie. Pentru aceste instrumente, per-

approach has proven to be the most effective in terms of the prospects for rehabilitation and social reintegration, as well as to reduce recidivism, in line with the objective set out in Rule 4 (1) of the Nelson Mandela Rules [4, page 7].

According to Austin J. and McGinnis K., risk assessment aims to apply the two types of classification: external and internal. In turn, the external classification process involves two decisions: whether the inmate should be placed in the general population and, subsequently, at what level of security (minimum, average or maximum security) the inmate should be assigned. Both decisions are essential for the safe and efficient operation of the detention institution. Internal classification involves intra-facility decisions about where and with whom an inmate will be placed and the appropriate programs, services and workloads for him or her. Internal classification systems are designed to ensure that detainees who are at risk are supervised differently from other detainees in the general population. In addition, ensuring adequate facilities and treatment at the beginning of detention gives the inmate the opportunity to eventually return to a less restrictive correctional environment [5, page X].

Risk and personal needs assessment tools measure offenders' criminal risk factors and specific needs, which, if addressed, will reduce the likelihood of future criminal activity. Assessment tools usually consist of a series of questions that help guide an interview with an offender to collect data on the behaviors and attitudes that research indicates are related to the risk of recidivism. The data collected during the interview is usually supplemented by information from a verification of official records, such as a criminal record check. At the end of the assessment process, risk assessment tools usually place the offender in a risk category (“low”, “moderate” or “high”) [6].

There is a wide variety of risk assessment tools available for different jurisdictions to use in practice. However, they require very different skill levels. More traditional risk assessment forms generally consist of no more than 10-12 items and are based on factual elements that can be extracted from court or personal files and require minimal interpretation by staff trained in

sonalul are nevoie de puțină pregătire academică pentru a efectua o evaluare exactă. Elementele mai complicate de evaluare a riscurilor necesită un interviu bine structurat și o revizuire a tuturor datelor relevante ale dosarului de caz. Aceste instrumente au adesea 40-60 de elemente cu mai multe sub-scale care reflectă niveluri de risc variate de domeniu. Cu astfel de instrumente este mai dificil să se atingă nivelurile minime de fiabilitate și validitate, cu excepția cazului în care personalul este foarte calificat în aplicarea formularelor de evaluare psihometrică. Fără un astfel de personal calificat, utilizarea acestor instrumente nu este recomandată [7].

Evaluările riscurilor sunt relevante pentru o serie de decizii în privința persoanei condamnate. Selectarea unui instrument de evaluare a riscurilor depinde, în special, de natura deciziei ce urmează a fi luată. De exemplu, în procesul de aplicare/ prelungire a mandatului de arest este necesar adesea o estimare a modului în care, probabil, o persoană va comite o infracțiune violentă în termen scurt. Decizii cu impact pe termen mai lung, precum planificarea și gestionarea cazurilor, solicită evaluarea nevoilor criminogene ale individului precum și pericolozitatea deținutului [8]. Pentru personalul penitenciar pericolozitatea este un fenomen complex, care include riscurile ce le prezintă comportamentul deținuților atât în relația lor cu spațiul comunitar (continuarea comportamentului criminal, recidiva), cât și în relația cu spațiul penitenciar (tulburarea ordinii și securității instituției penitenciare). Astfel, pentru personalul penitenciar, cunoașterea aspectelor psihologice ale acestui fenomen poate reprezenta un reper fundamental pentru elaborarea politicilor execuțional-penale, stabilirea formelor de securitate instituțională, elaborarea instrumentelor de prevenire a comportamentelor delincvente [9].

Institutul pentru Excelență în Management (2001) sugerează că există nouă nevoi umane de bază, și anume: securitate; aventură; libertate; schimb; putere; extindere; acceptare; comunitate; expresie [10].

În opinia lui Murdoch J. și Jiricka V., *principalele nevoi ale persoanelor deținute sunt nevoile de ordin social și de reabilitare. Nerespectarea sau ignorarea acestor nevoi poate fi unul dintre motivele de tratament neconform în privința deținutului* [11, pag. 32].

Conform actelor normative interne ale Administrației Naționale a Penitenciarelor [3,

their use. The age at first arrest, the current age and the number of violations in previous probationary periods of the last five years fall into this category. For these tools, staff need little academic training to make an accurate assessment. The more complicated elements of risk assessment require a well-structured interview and a review of all relevant data in the case file. These tools often have 40-60 items with multiple sub-scales that reflect varying levels of risk in the field. With such tools, it is more difficult to achieve minimum levels of reliability and validity, unless staff are highly qualified in applying psychometric assessment forms. Without such qualified staff, the use of these tools is not recommended [7].

Risk assessments are relevant to a number of decisions regarding the convicted person. The selection of a risk assessment tool depends, in particular, on the nature of the decision to be taken. For example, in the process of applying / extending the arrest warrant, it is often necessary to estimate how likely a person will be to commit a violent crime in the short term. Decisions with a longer-term impact, such as case planning and management, require an assessment of the individual's criminogenic needs as well as the inmate's danger [8]. For penitentiary staff, danger is a complex phenomenon, which includes the risks posed by the behavior of detainees both in their relationship with the community (continuation of criminal behavior, recidivism) and in relation to the prison (disturbing the order and security of the prison). Thus, for the penitentiary staff, the knowledge of the psychological aspects of this phenomenon can represent a fundamental landmark for the elaboration of the executive-criminal policies, the establishment of the forms of institutional security, the elaboration of the instruments for prevention of delinquent behaviors [9].

The Institute for Excellence in Management (2001) suggests that there are nine basic human needs, namely: security; venture; freedom; change; power; extension; acceptance; community; expression [10].

In the opinion of Murdoch J. and Jiricka V., the main needs of detainees are social and rehabilitation needs. Failure to comply with or ignore these needs may be one of the reasons for non-

pct. 4], identificarea nevoilor și riscurilor se efectuează, prin evaluarea multidisciplinară, pe trei tipuri de nevoi: educativ, psihologic și social.

Totuși considerăm necesar de a completa șirul de categorii de nevoi individuale ale condamnatului cu următorul tip: „nevoi de securitate”, care presupune existența unor circumstanțe individuale care pun în pericol persoana deținută de alți deținuți. Astfel, în procesul de evaluare a nevoilor, personalul penitenciar ar trebui să atragă o atenție sporită asupra acestei categorii de nevoi, în sensul identificării ulterioare a celor mai optime soluții de repartizare și supraveghere.

În partea ce ține de riscurile individuale, experții Oficiului ONU pentru Droguri și Crime clasifică riscurile pe care le prezintă o persoană condamnată în felul următor:

- *riscul de evadare;*
- *risc pentru siguranța altora;*
- *risc pentru siguranța penitenciarului;*
- *riscul de a desfășura activități infracționale*

în afara penitenciarului [12].

Conform Regulilor penitenciare europene, personalul penitenciar trebuie să identifice următoarele riscuri ale condamnaților dacă acestea sunt prezente:

– *riscul de evadare*, care la rândul său se clasifică în:

a. *riscul pe care l-ar reprezenta pentru comunitate, în eventualitatea unei evadări;*

b. *riscul de tentativă de evadare pe cont propriu sau cu ajutorul unor complici din exterior* [1, regula nr. 51.3];

– *riscul de autorănire sau rănire a celorlalți* [1, regula nr. 18.10];

– *risc pentru siguranța celorlalți deținuți, a personalului din penitenciare, a vizitatorilor sau chiar pentru ei înșiși* [1, regula nr. 52,1];

– *riscul de violență și de producere a unor evenimente ce ar putea reprezenta o amenințare pentru siguranță* [1, regula nr. 52,2].

Potrivit Metodologiei de elaborare și implementare a planului individual de resocializare pentru condamnatul adult, aprobate prin Ordinul DIP nr. 34 din 31 ianuarie 2018, riscurile pe care le prezintă persoanele deținute se clasifică în felul următor:

a) *risc pentru siguranța comunității și buna funcționare a penitenciarului;*

b) *riscul recăderii în infracționalitate:* riscul

compliant treatment of the detainee [11, p. 32].

According to the internal normative acts of the National Administration of Penitentiaries [3, point 4], the identification of needs and risks is performed, through multidisciplinary assessment, on three types of needs: educational, psychological and social.

However, we consider it necessary to complete the series of categories of individual needs of the inmate with the following type: “security needs”, which implies the existence of individual circumstances that endanger the person detained by other detainees. Thus, in the needs assessment process, prison staff should pay more attention to this category of needs, in order to further identify the most optimal distribution and supervision solutions.

In terms of individual risks, experts from the UN Office on Drugs and Crime classify the risks posed by a convicted person as follows:

1. *risk of escape;*
2. *risk to the safety of others;*
3. *risk to the security of the penitentiary;*
4. *risk of criminal activities outside the penitentiary* [12].

According to the European Prison Rules, prison staff must identify the following risks of inmates if they are present:

1. *risk of escape*, which in turn is classified

as:

a. the risk it would represent for the community, in the event of an escape;

b. the risk of attempted escape on their own or with the help of outside accomplices [1, rule no. 51.3];

2. *risk of self-injury or injury to others* [1, rule no. 18.10];

3. *risk for the safety* of the other detainees, of the penitentiary staff, of the visitors or even for themselves [1, rule no. 52.1];

4. *risk of violence* and the occurrence of events that could pose a threat to safety [1, rule no. 52.2].

According to the Methodology for elaboration and implementation of the individual resocialization plan for the adult inmate, approved by the DPI Order no. 34 of January 31, 2018, the risks posed by detainees are classified as follows:

de recidivă;

c) *riscul privind siguranța și funcționarea individuală* [3, pct. 5].

Importanța identificării inițiale a riscurilor deținuților este extrem de mare, în condițiile în care personalul penitenciar trebuie să gestioneze o populație penitenciară impunătoare. Mai mult de atât, ținând cont de numărul insuficient de personal penitenciar autohton, în special angajați implicați în procesul de supraveghere și educare a condamnaților, raportat la numărul total de persoane deținute, instrumentul de evaluare a riscurilor poate crea premise pentru gestionarea eficientă a acestei populații.

În opinia noastră, una din categoriile cele mai esențiale și, în același timp, importante tipuri de riscuri, reprezintă riscurile de violență în mediul penitenciar, pentru că neidentificarea la timp a acestui risc poate cauza probleme serioase în ceea ce privește asigurarea securității personale a deținuților, care, potrivit art. 13 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, reprezintă una din atribuțiile de bază ale instituțiilor penitenciare.

Potrivit unui studiu realizat de către Administrația Națională a Penitenciarelor, majoritatea deținuților cărora li s-a dispus asigurarea securității personale în ordinea prevăzute de art. 206 din Codul de executare, invocă drept motive prioritare problemele pe care le au cu masa totală de deținuți, precum și refuzul de a respecta subcultura criminală, astfel, 56% au menționat că separarea lor de restul deținuților din penitenciar este cauzată de relațiile dificile cu aceștia. Din numărul total de persoane chestionate, 66 % au răspuns că viața lor ar fi în pericol, din următoarele cauze: 1) își impun punctul de vedere; 2) simt că viața lor e în pericol; 3) probleme cu alți deținuți fiind sub presiunea acestora; 4) amenințarea familiei lor de către alți deținuți; 5) a fost agresat fizic; 6) probleme personale; 7) administrația nu e suficient de convingătoare; 8) din frica de moarte; 9) nu susțin lumea criminală; 10) din cauza amenințărilor cu răfuială fizică, problemelor/ conflictelor cu lumea interlopă și nesupunerea față de cerințele acestora.

După cum se observă, în majoritatea instituțiilor penitenciare cauza prioritară constă în faptul că deținuții se simt în pericol ca urmare a problemelor cu masa de condamnați și nesupunerea față de cerințele lumii interlope, precum

a) *risk to the safety of the community and the proper functioning of the penitentiary;*

b) *risk of relapse into crime: the risk of recidivism;*

c) *risk regarding safety and individual operation* [3, point 5].

The importance of the initial identification of detainees' risks is extremely high, given that prison staff have to manage an imposing prison population. Moreover, taking into account the insufficient number of local penitentiary staff, especially employees involved in the process of supervision and education of inmates, compared to the total number of detainees, the risk assessment tool can create premises for the efficient management of this population.

In our opinion, one of the most essential and at the same time important types of risks is the risk of violence in prisons, because failure to identify this risk in time can cause serious problems for the security of detainees, which, according to art. 13 para. (2) let. b) of Law no. 300/2017 on the penitentiary administration system, is one of the basic responsibilities of penitentiary institutions.

According to a study carried out by the National Administration of Penitentiaries, most of the detainees who were ordered to ensure personal security in the order provided by art. 206 of the Enforcement Code invoke as priority reasons the problems they have with the total mass of detainees, as well as the refusal to respect the criminal subculture, thus, 56% mentioned that difficult relations with these cause their separation from other detainees in the penitentiary. Of the total number of respondents, 66% answered that their lives is in danger, for the following reasons: 1) they impose their point of view; 2) they feel that their life is in danger; 3) problems with other detainees being under their pressure; 4) threatening their family by other detainees; 5) was physically assaulted; 6) personal problems; 7) the administration is not convincing enough; 8) from the fear of death; 9) do not support the criminal world; 10) due to threats of physical strife, problems / conflicts with the underworld and disobedience to their requirements.

As can be seen, in most penitentiary insti-

și faptul că nu se simt în siguranță din motiv că administrația nu se implică în soluționarea problemelor premergătoare izolării.

În acest fel, opinăm asupra importanței identificării riscurilor de violență ale persoanelor deținute pentru a clasifica corespunzător deținuții încât procesul educațional să nu fie perturbat de către cei care prin violență încearcă să-și impună propriile viziuni asupra modului și condițiilor de petrecere a timpului în perioada detenției.

În general, actele interne ale Administrației Naționale a Penitenciarelor conțin o clasificare adecvată a riscurilor în scopul evaluării condamnaților, fiind în conformitate cu practicile internaționale, cu toate acestea, propunem completarea listei riscurilor cu riscul de instigare la comiterea abaterilor disciplinare sau a infracțiunilor. În opina noastră, acesta reprezintă un risc distinct de cele sus-menționate și se referă la condamnații care, deși aparent nu au o conduită negativă și nu comit personal abateri disciplinare, instigă direct sau voalat alți condamnați la comiterea abaterilor disciplinare sau a infracțiunilor, inclusiv în afara instituției penitenciare. Această categorie de condamnați este destul de periculoasă, deoarece este foarte complicat de identificat, însă, în același timp, creează mari probleme pentru siguranța locului de deținere.

Prin urmare, este necesar de a depune diligență maximă pentru a identifica această categorie de persoane deținute, în scopul orientării corespunzătoare a eforturilor de supraveghere și educare, astfel încât procesul execuțional să fie orientat să contribuie la realizarea scopului pedepsei penale și nu să creeze infractori noi.

Concluzii. În contextul analizei efectuate, în scopul îmbunătățirii procesului de evaluarea inițială a condamnaților, se propun următoarele:

1. completarea listei de categorii de nevoi individuale ale condamnatului cu următorul tip de nevoi: „nevoi de securitate”, care presupune existența unor circumstanțe individuale care pun în pericol persoana deținută de alți deținuți;

2. completarea listei riscurilor individuale ale condamnaților cu următorul tip de risc: „riscul de instigare la comiterea abaterilor disciplinare sau a infracțiunilor”.

tutions the priority cause is that detainees feel in danger due to problems with the mass of inmates and disobedience to the demands of the underworld, and the fact that they do not feel safe because the administration is not involved in solving problems prior to isolation.

In this way, we opine on the importance of identifying the risks of violence of detainees in order to properly classify detainees so that those who violently try to impose their own views on how do not disrupt the educational process and conditions of spending time during detention.

In general, the internal acts of the National Administration of Penitentiaries contain an adequate classification of risks for the purpose of assessing inmates, being in line with international practices, however, we propose to complete the list of risks with the *risk of inciting disciplinary offenses or crimes*. In our opinion, this represents a risk distinct from the above-mentioned and refers to inmates who, although apparently not behaving negatively and not personally committing disciplinary offenses, directly or veiled instigate other inmates to commit disciplinary violations or offenses, including outside the penitentiary institution. This category of inmates is quite dangerous because it is very complicated to identify, but at the same time, it creates major problems for the safety of the place of detention.

Therefore, it is necessary to make every effort to identify this category of detainees, in order to properly guide the surveillance and education efforts, so that the enforcement process is oriented to contribute to the achievement of the purpose of criminal punishment and not to create new offenders.

Conclusions. In the context of the analysis carried out, in order to improve the process of initial assessment of inmates, the following are proposed:

1. supplementing the list of categories of individual needs of the inmate with the following type of needs: *“security needs”*, which presupposes the existence of individual circumstances that endanger the person detained by other detainees;

2. supplementing the list of individual risks of inmates with the following type of risk: *“the risk of instigating disciplinary violations or offenses”*.

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. Recomandarea comitetului de miniștri ai statelor membre, referitoare la regulile penitenciare europene Rec(2006)2;
2. Recomandarea CM/Rec (2010)1 Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la Regulile de Probațiune ale Consiliului Europe;
3. Metodologia de elaborare și implementare a panului individual de resocializare pentru condamnatul adult, aprobată prin ordinul DIP nr. 34 din 31 ianuarie 2018;
4. Справочник ПО КЛАССИФИКАЦИИ ЗАКЛЮЧЕННЫХ, Управление организации объединенных наций по наркотикам и преступности, Вена 2020, с. 97 ст. 7;
5. Austin J., McGinnis K., Classification of High-Risk and Special Management Prisoners A National Assessment of Current Practices, U.S. Department of Justice National Institute of Corrections, Washington, DC, 2004, 87 p., pag. X;
6. Pew Center on the States, Risk/Needs Assessment 101: Science Reveals New Tools to Manage Offenders, issue brief, September 2011, http://www.pewtrusts.org/~media/legacy/uploadedfiles/pes_assets/2011/PewRiskAssessmentbriefpdf.pdf (vizitat la 25.03.2021);
7. Austin, J., How Much Risk Can We Take? The Misuse of Risk Assessment in Corrections // Federal Probation Journal, Volume 70 Number 2, September 2006, p. 58-63.
8. <https://www.ojp.gov/pdffiles1/nij/243976.pdf> (vizitat la 06.04.2021);
9. Cărea, I., Aspecte psihologice ale periculozității la deținuți. In: Integrare prin cercetare și inovare. Științe sociale. Rezumate ale comunicărilor . 8-9 noiembrie 2018, Chișinău. Chisinau, Republica Moldova: CEP USM, 2018, 2018, p. 304-309;
10. Aziz T. and others, Need assessment of inmates of prisons through distance education // Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE October 2014 ISSN 1302-6488 Volume: 15 Number: 4 Article 20, p. 322-331;
11. Murdoch J., Jiricka V. Combating Ill-Treatment in Prison. A handbook for prison staff with focus on the prevention of ill-treatment in prisons Council of Europe, April 2016, p. 90;
12. United Nations Office on Drugs and Crime, „Handbook on the management of high-risk prisoners”, 2016, (https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/HB_on_High_Risk_Prisoners_Ebook_appr.pdf) (vizitat la 15.04.2021);

Despre autor:

Alexandr CRUDU,
șef al Direcției juridice a Direcției generale
management instituțional din cadrul
Administrației Naționale a Penitenciarelor,
comisar de justiție,
e-mail: al.crudu@yahoo.com

About author:

Alexandr CRUDU,
head of the Legal Department of the General
Directorate of Institutional Management within
the National Administration of Penitentiaries,
commissioner of justice,
e-mail: al.crudu@yahoo.com